

Տարեկան գինը 10 լուսվար, կէս տարվանը 6 լուսվար:
Առանձին համարները 5 կօպէկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմյայն Խմբադրատան մէջ:

**Օստարպքաղպացիք դիմում ևն ուղղակի
Տիֆլուս. Պեճական «Մաակ»**

ԱՅՐԻ ՏԵՍԱԿԹԻՒ

ՆԱՄԱԿ ԴԱՐԱՉԻՉԱԳԻՑ

Յունիս իշխան

Երեանը ուուս տիրապետութեան տակ մտնեց
լուց յետոյ ամեն տարի այդ քաղաքի դատաստա-
նատունները ամառվայ ամիսներում տեղափոխ-
վում են Դարաչիչագ որպէս ամարանոց։ Սկզբնա-
պատճառը լինում է հայազդի իշխան Բէհրու-
դեանը, երբ նա վարելիս է եղել Երեանում հայոց
շրջանի գլխաւորի (Խաչալինք Արմանսկոյ օ-
լաсти) պաշտօնը։ Մի անգամ երբ նա այցելում է
Դարաչիչագի հովիտը, իշխանին շատ դուր է գա-
լիս նորա նկարչական դիրքը, մի քանի տարի
ինքն է գալիս և այնուհետեւ սովորութիւն է դառ-
նում դատաստանատունների ամառվայ ամիսնե-
րում այստեղ գալը և այդ սովորութիւնը շարու-
նակվում է մինչև այսօր։ Պաշտօնական աղբերից
ունեցած տեղեկութեանս համաձայն Դարաչիչագ
գալու սկզբի տարուց մինչև այսօր այստեղի ար-
քունական տների վրա զանձարանը փող է դուրս
թողել մօտաւորապէս 300,000 ր. և հետզհետէ
շարունակվում է նոր տների շինելը։ Մի ահա-
գին գումար ինչպէս 300,000 ր. Երեանի աստի-
ճանաւորների խրաքանչիւր տարի երկու և կէս
ամսվայ կեցութեան համար զո՞նել է արքունի գան-
ձարանը։ Այդ գումարով կարելի էր Երեանում
արհեստագիտական դպրոց բանալ, ջրանցքներ
շինել, փողոցները սալայատակել, հեռու տեղերից
մաքուր ջրեր բերել, ամեն կերպ նախատել քաղա-

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՆԱՄԱԿ ԹԻՒՐԳԻԱՅԻՑ

Կ. Պօլիս, 20 պունիսի

Պ. Նիկողոսեան հրատարակելով նամակ մը
Հայրենիքի մէջ, կը պահանջէ Սովելոց խնամող
ժողովին որ փութան հաղորդել ազգին տեղեկու-
թիւն իրենց հաշւոց մասին: Պ. Նիկողոսեան պայ-
մանաժամ կուտայ խնամող ժողովին տասն և
հինգ օր: Կը հարցնեն ոմանք և ինչ իրաւամբ պ.
Նիկողոսեանի այս պահանջումը: Մենք կը կար-
ենք թէ ոչ միայն իրաւումք մը այլ նաև պար-
ականութիւն մ'է զոր կը կատարէ նա: Ոչ ոք
կրնայ ուրանալ թէ սովոր ատեն, յուսահատու-
թեան այն օրերու մէջ ինչ մեծ ծառայութիւն
մատոյց պ. Նիկողոսեանի գրիչը: Երբ հրապարա-
կագիրը մեծապէս կօգնէ իր գրչովը ձեռնարկի մը
յաջողութեան, համոզելով ժողովուրդը տալ իր զ-
րամը վստահութեամբ, միթէ պարտաւոր չէ նաև
ուշադիր հսկողութեան մը: Է՞ր չը լել կը ձե-
ւացնէ խնամող ժողովը: Ունի հզօրագոյն պատ-
ճառներ որոց համար ներկի չըլլայ իրեն հաշի-
տալ: Զենք կարծեր: Անցեալ յուվիսի պ. Շաշեան

սէր մեզ թէս սեպտեմբերի վերջ կը ճատարա-
ն իրենց գործոց տեղեկագիրը։ Եւ ահա կուզայ-
ր աշուն մ'ալ։ Այս մասին մեր ունեցած տե-
կութիւններն հարկ չենք տեսներ առ այժմ հա-
րդել։ Կը զարմանանք նաև Բնչու «Մասիս» կը
թէ պ. Շամշազրամի թղթակցութեանց մէջէն այդ
շուտէտուութիւնն վերաբերեալ բոլոր կէտերը։
Ահա տեսու առեղու կը առնեանձնաւեն թե ու

Այս տիսուր օրենը նրա սովը, դաշնակից թիւրք

ԱՐԵՎ

Խմբագրատունը բաց է առաւելան 10—2 ժամ
(Բացի կիրակի և տօն օրերից):

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուավ:

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
իւրաքանչիւր բառին 2 կոտէկ:

քի օդի մաքրվելուն։ մի խօսքով Երևանին կարելի էր կեանք տալ։ Բայց այսօր Երևանը չէ հանելի իր վերայիշ արևելեան գգնատը, նա կովկասի յետընկած քաղաքներից մինն է։ Երևանի այդ յետադիմութեան միակ պատճառը կարելի է համարել պաշտօնական անձինքների, կամ լաւ ևս ասելինստելիքնցիայի բացակայութիւնը ամառ ժամանակից քաղաքի մտածող դասակարգի համար զգալի չէ եղել ոչ փողոցների թողը, ոչ ջրի պակասութիւնը, ոչ քաղաքի անմաքրութիւնը։ Ուրեմն էլ ով պէտք է մտածէր քաղաքի բարեկարգութեան վրա։ Կարմրամիրուք թուրք մաշապին, թէ բանով քաշող հայ մղբախ։ Դատաստանատունների այստեղ փոխարիվ զեղարում է նահանգական դատարանում (Օքրյանել ցոյք) քրիսկան գործերի վերաբերութեամբ վճրուների կայացնելը մինչեւ հոկտեմբեր ամիսը իրագանչւր տարվայ, իսկ քաղաքական գործերի համար հրաւիրվածները պէտք է Դարաշիչագ գան նահանգի ամեն ծայրերից։ Աւելի լաւ կը լինէր որ զաղաքը յնէխն և քաղաքական գործերի քննութեամբ վերջնը այնքան ծանր չէ որքան առաջինը։ Երևակայեցէք, ընթերցող, Երևանի բանտում քանի քանի կալանաւորներ անգում են, անհանգիստ սպասելով այն օրին, երբ պէտք է վճռվի նոցա կեանքի ճակատագլուք, բայց ինչպէս յիշեցի, ամառը բրէական գործերի համար վըճու չը կայ, որովհետեւ դատաստանատունները ամարանոց են տեղափոխվել, բանտարկեալներին չէ կարելի տանել ամարանոց, այդտեղ բանտ չը կայ, ուրեմն այդ թշուառները բանտում են մընում ամբողջ ամառը։ Արդեօք դատարաններ են ժողովրդի համար, թէ ժողովուրդն է դատարանների համար։ Բանտարկեալներին ասում են. «սպասեցէք, մենք գնում ենք Դարաշիչագ, այնտեղ տառը աղբիւների մօտ հանգստանալու, իսկ յետոյ կը գանք և ասա կը նայենք ձեր գործերին»։ Բերած փաստերս ես շատ ուժեղ և զօրաւոր եմ համարում. լուսում եմ երկրորդական վնասների համար՝ զողութեանց, մարդասպանութեանց շատանալու մասին, նահանգական վարչութեան, նահանգապետի և բժշկների բացակայութեան մասին։ Վերջացնելով նամակս յօյս ունենք որ մեր

մամուլը ուշաղրութիւնն կը դարձնի այս կարեւր
հարցի վերա:

N

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳԻՒՆ

Թիֆլիս, 30 յունիսի

«Գործ» ամսագլրի առաջին Ն-ի հետ պատահած գժեախտութիւնը մեզ ստիպում է այս տարիի հրատարակել միայն վեց համար, ուստի խընդրում ենք բաժանորդներին ուղարկել միայն կէս տարտան վճար, այն է հինգ րուբլի:

«Գործ»-ի բ. Ն-ը գուրա կը զայ յուլիսի վերջին՝ Նախագիծը, ուղղութիւնը և աշխատակիցները մի ենթանեն մնում:

Յոյս ունենք որ ընթերցող հասարակութիւնը չի նեղանայ այգան երկար լուսվեան համար, որովհետեւ արդէն ամենքին յայտնի են պատճառները: Որքան ջանք կարելի էր գործ դնել մեր կողմից, չը խնայեցինք և այսուհետեւ էլ չենք խնայի մինչև վերջին շունչը:

Խնդրում ենք բաժանորդներին շտափել հաղորդել մեզ իրանց հասցէները և ուղարկել փողերը ի նկատի ունենալով այն ծանր ծախքերը, որոնց մենք ենթարկվեցանք:

Մեր հասցէն է. Շուշա, րедакցիա «Գործ»:

Հարկաւոր ենք համարում ցրել այն սուտ լուրը, իբր թէ մենք արդէն ստացել ենք կառավարութիւնից վարձատրութիւն մեր վասաների համար: Մենք ոչ միայն ոչինչ չենք ստացել, այլ չենք էլ ուղում ստանալ մինչև խնդրի պարզե-

Ա. Հախուման

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

ի Փիզիկական ոյժերը, վեսասակար են առողջութեան համար, -կարծ կերպով կը նկարագրենք ոյդ խաղերի էութիւնը: Մի դաշտի վրա, ահանքին բազմութեան ներկայութեամբ, երկու մարդիկ հօտենում են միմեանց, չափում են միմեանց ոյժերը, միմեանց կպչում, յետոյ էլլի հեռանում են իմեանցից, վերջապէս մէկը յանկարծ բռնում է իւսին ոտներից, բարձրացնում է նրան և ամբողջ ցուով չարտում է նրան գետնի վրա, իրանից որկու երկեց արշին հեռաւորութեամբ: Յաղթվածը ու ամբողջ ծանրութեամբ, մի ծանր քսակի պէս, նկնում է գետնի վրա, իր կուրծքից խոր հառանք արձակելով, շատ անգամ սարսակի շիութից անմիջապէս արին է սկսում հոսել նրա քըցից և բերանից: Խակ յաղթովը դրանով չը բարկանցած, կատաղած ընկնում է յաղթվածի րա, դնում է ծունկը նրա կուրծքին և խեղդում նրան: Ժողովուրդը միջամտում է և սկսում է իմեանցից բաժանել կուրղներին, որպէս զի մարտասլանութիւն չը պատահի: Այնուհետև լսվում ն վայրենի «կեցցէներ» ծափահարութիւններ և աղթողը փողով վարձատրութիւն է ստանում: Ակ յաղթվածը շատ անգամ իր ամբողջ կեանքը յնուհետև տկար է մնում և պատահում է որ տանում է բարակացաւ ու մեռնում: Ահա մեր գէտ մամուլից գոված ժողովրդական վայրենի աղեր, որոնցից այդ մամուլը խորհուրդ է տառ մեր նոր սերումդին օրինակ առնել: Մենք բրեմն չենք սխալվել, անուանելով այդ խաղերը և ադիատ օրն երի Կռիւներ:

—

Մեզ գրում են Մեծ-Շուլաէր գիւղից, որ յուհի 19-ին այդտեղ թատրօնական ներկայացումն ար: Ներսիսեան դպրոցի մի քանի երիտասարդ շակերտներ ներկայացրին այդ օր հանդուցեալ էր-Գրիգորեանի «Պառաւներին խրատ» պիէսան: Ակ նոյն ամսի 26-ին, նոյն պարոնները ներկայացրին «Պալալ-Ղաղօ» և «Երկուսս էլ քաղցած ոքը» վօլցրվիլները: Թղթակիցն ասում է որ ներայացումն շատ աջող չէր, քանի որ միրողները աս անփորձ են բեմական արհեստի մէջ:

կառավարութեան, կը սպառնար անսապատ ընել
մեր երկիրը, ի զուր կը դիմէր Ներսէս սրբազն
բազմաթիւ անձանց խնդրելով փոքր ինչ աշխա-
տանք և զոհողութիւն։ Ամեն ոք խոյս կուտար։
Հայրենեաց այդ ճգնաժամին էր որ մի քանի հա-
յեր համարձակեցան հանդիսանալ Հայաստանի
պահապան հրեշտակները։ Կարելի է ապերախտ
ըլլալ անոնց։ Սակայն խնամող ժողովը պէտք
չէ ապջին այս զգացումը չարաշար դործածէ։ Ո՞ր
մարմին հայոց մէջ արժանացաւ երբէք այդքան
կոյր վստահութեան։ Ոչ միայն հայք, այլ և
օտարք, այլ և թագապասակ զլուկներ նկատեցին
այդ խնամող ժողովը իբր երկնառազ զթութեան
քոյրեր հայոց համար, լիովին արժանի վստահու-
թեան։ Այդ խնամող ժողովը պէտք չէ նոթակաց
ըլլայ ամենափոքրիկ կատկածանաց անդամ։ Նե-
խատինքը մնա կը լլայ ազգին համար։—Կուգան
վերստին աղետից օրեր և երր հայու սրտէն ջըն-
ջուած է վստահութեան յետին նշմարներն իսկ,
ինչ պիտի ընենք։ Եւ ապագան չը պիտի անիծէ
այդ խնամող ժողովը ում մենք երախտապարտ
ենք այժմ։—Այս հեռատեսութեամբ է որ պ. Նի-
կողոսեան ազդարարութիւն կը նէ խնամող ժողո-
վին, որուն ամենածշմարիտ բարեկամը կը նոյնայ նը-
կատուիլ իր այս ընթացքովը։ Ժողովին հարկ է
իմաստառն վարուիլ։

Միացեալ-ընկերութեանց արդի վարչութիւնը
կը հաստարակէ քիչ ատենէն ընկերութեան երկու
տարուան տեղեկագիրն։ Հրաժարակին վրայ միազն
Արարատեան ընկերութեան 76—77—78 տարի-
ներու տեղեկագիրներն կան, որք այն ժամանա-
կին համար կատարեալ գործեր կը սեպուէին։ Մի-
ացեալ-ընկերութեանց արդի տեղեկագիրը պէտք
է որ զանոնք գերազանցէ ամեն կերպով և կո-

ուած ըլլայ փրկել ընկերութիւնը իւր այս աւուր ոխուր վիճակին: Երկար ատենէ մենք այս մարմ- սոյն վրայ այլ ևս չենք խօսած, և ինչ խօսէլնք: Անկերութիւնը իսեղ վիճակի մէջ է, այն դժբաղդ ժամանակին ի վեր ուր մի երիտասարդդ, որոյ վե- այ այնքան յոյսեր դրած էինք, խախտեց հիմքն ոյդ ընկերութիւնը. պդգալի մնափառութիւն մը որոնացնելու համար խիղճ չըրաւ ինքն, որ մէծ ասներ կրնար ընել, կործանմանը մօտեցնել այդ ընկերութիւնը, որ մեր ամենէն օգտակար զործն Արդի ատենապետ, պ. Ալան, որ մնափա- ռական ու և է Նկատում չունի, շատ արամագիր է փրկել մեծ աշխատանքով ինչ որ պ. Զերազ փը- ացնելու հետամուտ եղաւ: Աւտի անհամբեր կը պասենք թէ պ. Ալան ինչ ծրագիր պիտի ներ- այացնէ աղքն այդ ընկերութեան փրկութեանը ամար. ոչ միայն փրկութեանը այլ մեծ զործեր ուենիւլուն համար: Մենք գեռ այն հաւատըը ու- ենք թէ այդ ընկերութիւնը կարելի է վերածել այն վիճակին որուն համար «Մշակ» կըսէր թէ հսկայ զործ մը պիտի ըլլայ: Սպասենք թէ տե- եկագիրը մեզ յոյս պիտի տայ թէ յուսահատու- թիւն, և ըստ այնու մասնաւոր յօդուածներով խօ- նք:

Անցեալ կրկուշաբիթի օր «Թէրձէմանը է Փքեար» ը հաղորդէր թէ՝ Պօլիս եկան Ռուսիոյ հայոց քաղէաներէն պ. Յարոյ և պ. Թոխմախեանի զալը: Մենք եռ պատեհութիւն չունեցանք տեսակցելու մեզ իւր եկող յարգելի պարոններու հետ, որ կարե- այինք գատել: Բայց անշուշտ լաւ զրահաւորեալ ն որ կուղան: Ռուսիոյ հայոց այս միջոցիս բա- կան համարձակութիւն պէտք է մեզ մօտ գա-

Համար: Դուք այնքան արհամարհանօք մեր
ու կը նայիք որ մենք ալ կենթաղբենք թէ
իրազանց արարածներ ըլլալու էք, ուրիշ խմորէ
աղուուած: Երբ ձեր օրինակներին մեզ կը խըր-
ք, ամենայն երկիւղավ, ակնածութեամբ, կու-
ք ըստք նախապաշարմամբ, կը նայենք վրա-
ն: Խակ երբ կը տեսնենք թէ չեն համապատաս-
աներ մեր շինած իդէալին, թէ անոնք մեղ պէս
արգ մահկանացոներ են, կը թոթվինք ու-
ղինիս, կը խնդանք ու մէկդի կելլենք: Եւ ծաղրը
այս Ֆրանսսայի մէջ չէ որ կը մեռցնէ:
Անցեալ շաբաթ <Թէրձէման> հրատարակեց,
սրունակ հինգ օր, թղթակցութիւն մը Տփխիսէն
բը (թէ): Այդ թղթակցութեան նպատակն էր
աշտապանել Էջմիածինը, կամ լաւագոյն, Վեճ.
Աթողվիոսը: Շատ լաւ տպաւորութիւն մը պի-
ի ըներ այդ թղթակցութիւնը թէ նախ ապահո-
ւթիւն ունենայինք որ զրոյն զմեզ չը խարեր:
Հայէս չենք կրնար հաւատալ անոնց որք զի-
նք թէ կը գրեն զուտ թշնամութեամբ, նոյն
նք կարող հաւատք ընծայել թոշակաւոր պաշտ-
ան զրիչներու: Իրողութիւններ են զոր թղթակ-
ւթիւնը յառաջ կը բերէ, ինչպէս հաւատանք
աստմաբանին երբ զիտենք թէ նա մեզ լաւ ծա-
թ արկածախնդիր մն է: Ամենքս կը փափառնենք
ինսել Էջմիածին նախանձելի զրութեան մէջ, և
ոիթարութիւննիս մեծ պիտի ըլլայ թէ ապա-
փութիւն տան այս մասին: Յայտնի իրողու-
թիւն է որ Էջմիածին հարկ կը տեսնէ Թիւրքիոց
ոյոց համակրանքը զրաւել. երանի թէ իր դա-
նին պաշտպանութիւնը յանձներ պատուաւոր
աստմաբաններու:
<Թէրձէմանի> շրջմոլիկ թղթակիցը կը ջանայ
սրատախանել մեր ապրիլ 24 նամակի պիտողու-

Մեզ պատմում են որ Հաւլաբարում կայ մի
հայ քահանայ, որ իր համար արհեստ է շինել այլ
և այլ բարեգործակիան նպաստակներով փողեր ժո-
ղովել ամբոխից: Եւ որպէս զի չը կարծեն թէ նա
հաւաքած փողերը իր գրապանն է դնում, տէլ հայ-
ը հետեւալ միջոց է գործ դնում հասարակու-
թիւնը գրաւելու համար գէպի իր հանգանակու-
թիւնները: Նախ քան պահանջելու ուրիշց մի
նուեր, տէր հայրը իր գրապանից մի քանի րուր է
հանում և դիմում է մի որ և է մարդուն հետե-
ւեալ խօսքերով: «Ահա, սիրելիս, ես այսքան եմ
նուիրում, որոք թնջքան կը տաք:» Եւ տեսնելով
թէ քահանան շատ է գրվում, ժողովուրդը ինքն էլ
սկսում է գրվել ստորագրութեան թերթի վրա:
Քայց վերջը ո՞ւր է դնում փողը, ոչ ո՞ր չը փոխէ:

Հաստ հետաքրթիր տեղեկութիւն են հաղորդել
մեզ Հաւաբարից: Հաւլաբարի հարաւ-արմելեան
կողմը, սուրբ Լուսաւորչի եկեղեցու մօտ, ժայռի
միջից բղխում է մի համբային ջերմուկ, Գօվիլո
անունով, որ, ինչպէս կարծում է թղթակիցը, ծա-
գում է վրացերէն զօգիրդի, այսինքն բուքուրթ,
ծծումբ բառից: Զաւրը, Ցմարիս է, ծծմբային է.
աղբիւրը պատկանում է Բէհբութեաններին: Այդ
ջրի զարմանալի առողջարար յատկութիւնը այն
է, որ բժշկում է բոր, կամ քոս ասված հիւան-
դութիւնը: Աղբիւրը ունի բազմաթիւ այցելու-
ներ ոչ թէ միայն Թիֆլիսից, այլ և զանազան
ուրիշ տեղերից: Հետաքրթիր կը լինէր իմանալ
քիմիկոսներից թէ արդեօք բացի ծծումբից այդ
ջերմուկը առի բարձր առաջ է առաջ առաջ:

ԱԼՔԲՍԱՆԴՐԱՊՈՂԻՑ մեղ զբում են: «Տեղս
չը նայելով որ գալիսան սկզբներում յորդ անձ-
րներն անպակաս էին և խոստանում էին հացի
աջող հունձ, բայց այժմ մօտաւորապէս 20 օր է
որ անձրւ չէ եկել: Այս օրերս թէև անձրեց
բայց շատ սակաւ և բաւական շոր է անում: Զո-
րութեան պատճառով ալիսրի գինը 80 կոպէկից
յանկարծ մինչև 1 ր. 30 կ. բարձրագաւած:»

Վերջին ժամանակներս Երդումից ստացած մասնաւոր նամակներից տեղեկանում ենք, որ այս տարի եղանակը այդպես փոփոխական է.

ԱՐՏԱԲԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԵԳԻՊՏԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

Յայս սասագսարից քաղում սկը և հետեւալ տեղ զեկութիւնը: «Երկիրս առ այժմ խաղաղ է, սակայն թիւըքաց կառավարութիւնը մնձ տաղնապի մէջ է: Առետրական գործերը չափազանց ընկած

թեանց: Կաշխատի հաստատել թէ Պաթումէ ամ-
սագրած նամակը իրաւ Պաթումէն դրած է: Է՞ր
հոգնենք մենք ալ իրեն հակառակը հաստատելու
վասն զի ինքն մեղմէ լաւ գիտէ թէ Պաթումէն
երեսն անզամ տեսած չունի: Խեղճ մարդ. Ինչ-
պէս կըլլայ որ այդ նամակիդ պահարանին վրայ
թղթատարութեան կնիքը ուրիշ քաղաքէ մ'է, զոր
մենք տեսանք:—Երջմոլիկը կը փափագի որ մենք
դուռթիւն պահենք այն իրողութեանց համար որ
մեր աշքին տակ չեն կատարուիր: Բայց զիտնա-
լու էք որ, եթէ մի քանի ամիս է միայն որ դուք
վանքի մը անկիւնը արեղաներէ լուր կառնէք
Որուսիոյ հայոց վրայ, մենք շատ տարիներ են որ
ամէն կերպով կուսումնասիրենք Որուսաստանի
այերը, և ամեն իրողութեանց վրայ ձեղմէ աւե-
լի լաւ տեղեկութիւն ունենք:—Դուք դեռ կը
անդդիք ըսել թէ «Մշակի» դէմ ձեր զրածներն

իրաւաբութիւն չեն: Եթէ կուզէք Պօլսոյ հայերն և լոլորեցներ, նոքա շատ լաւ կը տրամարանեն: Եթէ Մշակ» աղգամիսաս մեքենայութեանց դործիք մ'է, ըստեն և իր բաժանորդներն պաշտօնակալներ են, որ ժողովուրդը կուրօրէն կը վստահի նմա և իր հողը կուտայ անոնց զոր ցոյց կուտայ «Մշակ»: Իրբիոց հայերը ահապին գումար ընդունեցան Մշակի միջոցաւ: Եւ քու «Արարատ»: Դուք ըստք թէ մատնիչ չէք, ուրեմն Բնչ են ձեր գրածերն: Դուք կը յայտարարէք ձեր նամակին մէջ է ամեն մարդիկ որ նպաստ կը նդունին «Մշակ»: Քաղաքական դործիք ըլլալու համար էր, և յսպէսով թրքաց ուշադրութիւնը կը հրափրէք եր ընկերութեանց վրայ: մատնութիւնը ուրիշ նչպէս կը լլայ: — Դուք կուզէք որ մենք լուռ կենք և ձեզ նման վատերու Բնչ արժեն ցոյց չը անք, և կըսէք թէ մենք «Մշակ» հաճու ուսարու

ուում է թանգու-
նորհով օրից օր
, որոնք անար-
մ անպաշտպան
մէջ յայտնվեցաւ
ակապետը: Ու-
ցած բարենորո-
ւակապական մէջ եղիպտական հարցի վերաբերու-
թեամբ, գլում է „Գոլօս“: Առաջին ան-
գամ՝ Մանչինի յայտնեց պարլամենտին և
եւրոպական հասարակութեանը, որ անդլո-
ֆրանսիական միջամտութիւնը եղիպտա-
կան գործերին չը կայացաւ, որովհետեւ այդ
քայլին ընդդիմացան եւրոպական բոլոր պե-
տութիւնները: Երկրորդ անգամ նա հաղոր-
դեց պարլամենտին շատ հետաքրքիր տե-
ղեկութիւններ եթե ոչ այն աշխատանքների
ընթացքի մասին, որ կատարում է կօնֆե-
րենցիան, գոնէ այն տրամադրութեան վե-
րաբերութեամբ, որ տիրում է նրա մէջ:

է ենթադրել, որ անդլիական կառավարու-
թիւնը Սուէզի ջրանցքի պահպանութեան
հարցի վերաբերութեամբ համաձայն չէ
միւս պետութիւնների հայեացքների հետ:
Անդլիայի համար Սուէզի ջրանցքը ոչ թէ
միայն առևտրական, այլ և ստրատեգիական
ճանապարհ է: Եթէ որ և է պատճառով
կօնֆերենցիայի մէջ յաղթող հանդիսա-
նար մի կարծիք, որ 'ի նկատի չառներ այդ
առանձնայատկութիւնը, Անդլիան անյապաղ
կը բաժանվի միւս պետութիւններից և
առանձնապէս կը գործի:

սուապեաը մեզ
սուում է ամեն
ս կարողացել է
մ անխնամ ըն-
անչւր երեկոյ
դ այդիում և
է այդիում ե-
ար են գալիս:
գետը ժողովել
պէս զի վերա-

Յա շնորհ շատ քրշ սով բաս յայտնեց, բայց
նրա ասածները այն առաւելութիւնն ու-
նեն, որ նրանք անպայման ճիշդ են:

Ալենից առաջ իտալական մինիստրը
հաստատեց այն տարածված լուրը, թէ
կօնֆերենցիային մասնակցող պետութիւն-
ները, պարտաւորվելով առանձնապէս ըլ-
միջամտել, այնու ամենայնիւ իւրաքանչիւրը
նրանցից իրաւունք է ստացել միջամտել
եգիպտական գործերին, եթէ հարկաւոր

պատրաստվում է այդպիսի գործողութիւնների համար: Անգլիական բեռնակիր նաւերը գրեթե ամեն օր ծով են դուրս գալիս անգլիական գօրքերով: Վճռված է Հնդկաստանից հասցնել Եգիպտոս 10,000 զօրք, որի մի երրորդականը անգլիական գօրքեր կը լինեն, իսկ երկու երրորդականը տեղացիներ: Վուլվիչի զինարանի մէջ պատրաստութիւններ են աեսնվում 72 թնդանօժներ Եգիպտոս ուղարկելու համար, որոնցից

պալված խառն պատճենագործը զսաքը և զայքը ապաշտանելի: Նրա խօսքերից երեսում է, որ կօնֆերենցիան վճռել է թոյլ չը տալ, որ Եղիպտոսը թիւրքաց հասարակ նահանդ դառնայ և հարկաւոր է համարում պաշտապանել այդ երկրի մէջ մացրած վերանորոգութիւնները: Խորհրդակցող քաղաքագէտները չեն կամենում թոյլ տալ պետութիւններից մէկի զինաւորգած միջամտութիւնը, բայց անհրաժեշտ են համարում պաշտանել Անդլիայի շահերը Եղիպտոսի մէջ: Մանչինի մեկնութիւնից երեսում է, որ Անդլիան ընդգէմ է Սուեզի ջրանցքը չէ զոք գարձնելու մոքին, որովհետեւ նրա համար անհրաժեշտ է այդ տեղից զօրքեր անցկացնել Հնդկաստան: Այդ անհրաժեշտութիւնը թոյլ չէ տալիս խառնել ջրանցքի չեղութեան հարցը նրա վրա ազատ նաւագնացութեան հարցի հետ:

Յա աս զիրքը պաշարողական թխդանօժներ են: Ալէքսանդրիայի մէջ եղած անգլիական նաւատարմի մանր նաւելրը արդէն նաւախաղեր սկսեցին, որոնք սաստիկ անանհանգտացըրին Արաբի-փաշային: Երեկի այդ նաւախաղերը զօրքերը ափ իջեցնելու փորձերի պատրաստութիւններ են:

Քանի որ Անգլիան այդպիսի գիրք է բռնել, միւս պետութիւններին մնում է հոգալ որ անգլիական զինաւորգած միջամտութեանը ընդհանուր եւրոպական գործի բնաւորութիւն տրվի: Այդ բանին կարելի է հասնել համոզելով անգլիական կառավարութեանը գործել իբրև Եւրոպայի հաւատարմատար: Բայց ցանկալի կը լինէր, որ եւրոպական մի այլ մեծ պետութիւն գործնականապէս մասնակցէր անգլիական միջամտութեանը: Այդ գերը ամենից լաւ կարող էր ֆրանսիան կատարել, ուստի մինչ

Խտալական տրտաքին գործերի մինիստրի այժմ Փարիզից ստացված բոլոր տեղեկութիւնները ստիպում են կասկածել այդ բոնած դիրքը կօնֆերենցիայի մէջ նման գործի աջողութիւնը, թէալէտ վերջին օրեւն պարլա- չէ միւս պետութիւնների դիրքին։ Կառեի բոլոր Փարիզի մէջ ուղարկած մէջ ուղարկած մէջ

Digitized by srujanika@gmail.com

սրձկան գրիչ պարտական ըլլաք ձեր այս աւուր զիրքը: Մեր մաթիւ են և թղթակցութիւններէն Մանկունին տեղեկացած ըլլալու է թէ ձեզ նման անօսրափիւտ արարած մը կայ մեր մէջ: Եթէ սրբազնը կուզէ կրնանք այսօր իրեն ներկայացնել ուրիշ երիտասարդ մ'ալ, որուն զրիչը ձեղմէ շատ բարձր է, և ձեր պաշտօնը ձեղմէ լաւ կերպով կրնայ կատարել:

Այսօր այսախիք բաւական է: Եթէ ձեր խայտառական թիւնո ասունակէ ըլլալով է առաջ առաջ ապահով կարելի է գնել հայ ազգին ներկայացուցիչները քանի մը ոսկիով: Խորչն սրբազնի բերանը կը գնին այնպիսի խօսքեր զոր երեկ ըրած չէ: Կը ջանան պատրիարքի հրաժարիլը զուտ ազգին պատճառաւ ցոյց տալ: Ինչ որ մեր թշնամի թիւրքը պիտի ընէր, նոյնը կընեն, ովք գլուխ որ Սահման կամ ձեւտէթի վաճառուած չեն այսպիսի հայեր: Մենք լաւ հետամուտ ըլլալով

այն ինչ էք տեսնէք ձեր կենսագրութիւնն ալ ապացուցական թուղթերով, ձեզմէ ստորագրուած և տպուած: Ի՞նչ ըսել կուգեմը կը հասկնաք: Ատենէ մը ի վեր սովորութիւն սկսած է ըլլալ Արայանք որ զատուք դրել տուողը Խորէն սրբա-
տեսնէք ձեր կենսագրութիւնն ալ ապացուցական դամի ամենաջերմ բարեկամներէն մին է, բայց թուղթերով, ձեզմէ ստորագրուած և տպուած: այն բարեկամներէն որ յայտնապէս կը գովեն, գուղմնապէս կը հարուածնեն: Այդ պարոնը տես-
իսլամը ձեզ Քեզի պէս ա-

զզացմունք, օտարներուն առջեր նախատել ով որ հայ աղքին մէջ անուն մը, դիրք մը ունի: Ազգին բոլոր գործերն վատահամբաւել, վերջապէս ընել ամեն ինչ որ հնարէ, որպէս զի օտարը մեր վրա համարում չունենայ: Երկու անգամ է որ տեղոյս «Սթամպուշ» թերթին մէջ յօդուածներ կը տեսնուին Ազգ, ժողովոյ և Խորէն սրբազնի նկատմամբ: Խայտառակ, ստախօս, զրպարտիչ յօդուածներ: «Սթամպուշ» Պօլսոյ ամենէն կարևոր եւրօպական թերթն է: Մեծ աղեղեցութիւն ունի. դեսպանական շրջանակները կարևորութիւն կրնակն

աւելի մատ-
և կը գտնէ,
բար ձեր ոտ-
եց «Մամո-
վի ինային
թւաը 5 տա-
ռախատեցին:
Իակցութիւն-
ր վրայ աղ-

անոր, և սուլթանը ամեն օր այդ թերթը թարգ-
մանել կուտայ իրեն համար, ահա այս թերթին
է որ կը զիմեն հայերը խայտառակելու մեր եկե-
ղեցականները, մեր ժողովքները: Թերթը մեղա-
ւոր չէ, հայոց բարեկամէ, բայց կանօնաւոր (սե-
պուած) անձէ կը թելադրուի որ գոէ: Իբր թէ
Խորէն սրբազն հազար ոսկի ընդունած ըլլաց իր
եղբօր կնոջմէն որպէս զի պատրիարքութիւնը
ձեռք բերէ, և այս հազար ոսկիով հայոց երես-

կան, ազգ, պատմիւ, անկեղծութիւն:

«Արեելեան Մամլոյ» պ. Շահնուրը որ իր վերջի
նամակին մէջ երազատեսներու երազներն կը պատ-
մէ, ինքն ալ երազ մը կը տեսնէ թէ՝ «Մշակ»
շերմ պաշտոպան է Երուսաղէմի պարտոց վճար-
ման եղանակին ընդդէմ «Արեելեան Մամլոյ»:

